

Година I. Пловдивъ, декемврий 1930 г. Кн. 4.

Зима

Начумери се небето,
хладенъ вѣтъръ вѣе,
Слънчо златенъ задъ мъглитѣ
скри се и не грѣе.

По клонетѣ нѣма птички —
есень ги прокуди,
леко падатъ отъ небето
бѣли пеперуди.

А по двора самъ-самички
беднитѣ врабчета,
изъ снѣга за зрънце ровятъ
съ ледени крачета.

Вижъ, отсреща Колю стѣга
вече и шейната, —
пакъ ще правиме парзалки
долу край рѣката!

В. Паворджиевъ.